

การสอนภาษาอังกฤษผ่านเทคนิคการใช้นิทานและวรรณกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย

Teaching English through Tales Techniques and Literature for Early Childhood

นงคราญ สุขเวชชวรกิจ
Nongkran Sukavejworakit
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
Suan Dusit University, Thailand
E-mail: nong_uka@hotmail.com

Received: 2023-06-17; Revised: 2023-06-27; Accepted: 2023-06-28

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสอนภาษาอังกฤษผ่านเทคนิคการใช้นิทานและวรรณกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นการศึกษาเชิงเอกสารจากเอกสารต่าง ๆ เช่น ตำราวิชาการ หนังสือวิทยานิพนธ์ บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนิทานและวรรณกรรมที่มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยแต่ละช่วงวัย และเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กระดับปฐมวัย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอข้อมูลโดยการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่านิทานและวรรณกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ถือเป็นงานเขียนอย่างหนึ่งที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อเด็กช่วงวัยนี้ เพราะช่วยให้เด็กได้รับความรู้ควบคู่กับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เกิดจินตนาการและมีความคิดสร้างสรรค์ เมื่อนานิทานและวรรณกรรมที่มีเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษมาใช้ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยเนื้อหา นิทานและวรรณกรรมที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยแต่ละช่วงวัย พร้อมทั้งการนำเสนอและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การเพิ่มรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ประยุกต์ใช้แนวคิดในการเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดพัฒนาการทางภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: การสอนภาษาอังกฤษ, นิทาน, วรรณกรรม, เด็กปฐมวัย

Abstract

The purposes of this academic article were to study teaching English through tales techniques and literature for early childhood. This is a documentary research from various documents such as academic textbooks, books, thesis, articles, and research related to fairy tales and literature with content suitable for early childhood of each age, and teaching English through tales techniques and literature for early childhood, by using content analysis method, data is presented through an descriptive analytics. The results show that tales and literature for early childhood, it is one of the most valuable writings for children of this age. Because it helps children gain knowledge along with fun, enjoyment, imagination and creativity. When

using tales and literature with content in English to teach English, with content suitable for early childhood of each age. As well as presenting and organizing learning experiences adding a teaching and learning model that applies the concepts of storytelling and English literature in order to develop English language

Keywords: Teaching English, Tales, Literature, Early Childhood

บทนำ

เด็กปฐมวัยจำอยู่ในช่วงเด็กแรกเกิด – 6 ปี เป็นวัยต้องพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากจะมีช่วงของความสนใจ ข้อสงสัย ตื่นเต้นกับประสบการณ์ใหม่ ๆ ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง ควรส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์จากการให้เด็กได้ทำกิจกรรมด้วยตัวเอง เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากประสบการณ์ตรง ให้เด็กได้ฝึกคิด ฝึกจินตนาการ และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของตัวเอง หรือสามารถส่งเสริมความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ของเด็กให้สูงขึ้นได้ ด้วยการสอน ฝึกฝน และการรู้ฝึกปฏิบัติที่ถูกต้อง การฝึกฝนความคิดสร้างสรรค์จึงเป็นคุณลักษณะที่ควรได้รับการเสริมสร้างและพัฒนาให้สูงขึ้น เพื่อให้เด็กได้เจริญเติบโตเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์สูง เพราะเป็นระยะที่เด็กมีจินตนาการสูง ศักยภาพ ด้านความคิดสร้างสรรค์กำลังพัฒนา หากเด็กได้รับการจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมที่เหมาะสม ต่อเนื่องเป็นลำดับก็เท่าเป็นการวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กในวัยต่อมา (เยาวพา เดชะคุปต์, 2554)

การพัฒนาเด็กปฐมวัยจึงเป็นรากฐานที่มีผลต่อคุณภาพและประสิทธิภาพของคนตลอดชีวิตและเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าที่สุด กล่าวคือเด็ก เยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีสุขภาพดีมีความสามารถเรียนรู้ ทำงานได้เก่งและเป็นพลเมืองดีที่จะนำสู่ความสำเร็จในสังคมที่ท้าทายในศตวรรษที่ 21 ต้องได้รับโอกาสการพัฒนาอย่างรอบด้านในช่วงปฐมวัย ปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการสื่อสารสำหรับโลกสมัยนี้ เนื่องจากเป็นภาษาสากลในการสื่อสารสำหรับมนุษย์และทำให้เกิดความสมดุลระหว่างประเทศ เช่น การเมือง เศรษฐกิจ เทคโนโลยีการสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ การติดต่อซื้อขาย การคมนาคม การลงทุนร่วมกับต่างชาติ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคล การเรียนรู้การเดินทางทั่วโลก การอ่านสื่อต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง รวมถึงการหาโอกาสในอาชีพอย่างหลากหลายทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้น ภาษาอังกฤษจึงส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ (อรปวีณ์ กุลพรเพ็ญ และนฤมล สุนทรทิพย์, 2561) โดยขณะนี้ยังพบว่ามีปัญหาหลาย ๆ ด้าน และยังสามารถพัฒนาความต่อเนื่องให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านภาษามากขึ้น เพื่อที่จะเติบโตเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศ ช่วยพัฒนาประเทศในสถานการณ์ของโลกปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น

การฟังนิทานและวรรณกรรมสำหรับเด็กเป็นกิจกรรมที่เด็ก ๆ ทุกคนชอบ แต่ชอบมากหรือชอบน้อยขึ้นอยู่กับเทคนิคของผู้เล่าแต่ละคน บางคนใช้น้ำเสียงและแสดงท่าทางประกอบเด็กก็พอใจ แต่หากนำอุปกรณ์หรือสิ่งต่าง ๆ มาใช้ประกอบจะช่วยให้เพิ่มรสชาติ และสร้างบรรยากาศในการเล่าให้น่าสนใจขึ้นการเล่านิทานเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่สามารถฝึกฝนจนเกิดทักษะได้ เพียงแต่ผู้เล่านิทานต้องมีใจที่อยากเล่าและมี

ความสุขที่จะเล่า นิทานที่เล่าออกมาจึงจะน่าฟัง น่าสนใจ การเล่านิทานมีหลายวิธีได้แก่ การเล่าปากเปล่า การเล่าโดยใช้หนังสือ และการเล่าโดยใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการเล่า (ปริดา ปัญญาจันทร์, 2553)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้เขียนจึงมีความสนใจในการศึกษาการสอนภาษาอังกฤษผ่านเทคนิคการใช้นิทานและวรรณกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่จะเกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ที่สามารถจะสื่อสารได้มากกว่าภาษาเดียว และเติบโตไปเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของชาติต่อไป

ความหมาย ความสำคัญ และคุณค่าของนิทานและวรรณกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย

ความหมายของนิทาน

สุกัญญา อินทร์นุรักษ์ (2553) กล่าวว่า นิทาน หมายถึงเรื่องราวหรือเรื่องเล่าที่มีการเล่าสืบต่อกันมาจากจินตนาการของผู้เขียน หรือผู้เล่าเรื่อง ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อเล่าให้ลูกหลานฟังในรูปสอนใจ หรือแนวปฏิบัติที่ถูกที่ควรในการดำรงชีวิต การที่เป็นเรื่องที่เล่าสืบสานต่อ ๆ กันมานั้น ถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์เป็นสิ่งที่มีความหมาย มีคุณค่า ซึ่งนิทานจะมีทั้งนิทานที่เล่าปากเปล่าและนิทานที่มีการเขียนการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยใช้วิธีการเล่าเรื่องหรือใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบในการเล่านิทานเพื่อความสนุกสนาน ให้คิดสอนใจ และง่ายต่อความเข้าใจในเนื้อหาของนิทานที่ต้องการสื่อออกมา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า “น. เรื่องที่เล่ากันมา เช่น นิทานชาดก นิทานอีสป เหตุ เช่น โรคนิทาน เรื่องเดิม เช่น วัตถุนิทาน. (ป.).”

สรุปได้ว่า นิทาน เป็นเรื่องเล่าที่สืบทอดกันมาจากประสบการณ์ที่ได้พบเห็น อาจเกิดจากความฝัน จินตนาการ มีการแต่งเสริมบ้าง มีลักษณะเฉพาะตัวเป็นเรื่องเดียวไม่ซับซ้อน ตรงไปตรงมา มุ่งเน้นความสนุกสนานสอดแทรกความรู้ ส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ให้แก่เด็กได้เป็นอย่างดี

ความหมายของวรรณกรรม

จันทรา ภู่งเงิน (2549) ให้ความหมายของวรรณกรรม คือ งานเขียนที่เกิดขึ้นจากความคิดความรู้สึก และประสบการณ์ของผู้เขียนเพื่อถ่ายทอดไปยังผู้อ่านซึ่งมีรูปแบบเนื้อหาและกลุ่มผู้อ่านที่แตกต่างออกไป เช่น วรรณกรรมเด็กซึ่งผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและได้รับความบันเทิง โดยเนื้อหาสาระเกิดจากจินตนาการของผู้เขียนหรือเป็นเรื่องสมมุติที่สร้างขึ้นจากเค้าโครงและเหตุการณ์ต่าง ๆ อาจไม่ต้องคำนึงถึงความเป็นจริง เพียงแต่ให้เกิดความสมจริงและมีเหตุผล อีกทั้งต้องสอดคล้องกับประสบการณ์และความสนใจของเด็ก

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2556) ให้ความหมายคำว่าวรรณกรรมคือ งานหนังสือ, งานประพันธ์, บทประพันธ์ทุกชนิดทั้งที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง เช่น วรรณกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ วรรณกรรมของเสฐียรโกเศศ วรรณกรรมฝรั่งเศส วรรณกรรมประเภทสื่อสารมวลชน

ฮิลแมน (Hillman, 1995) อธิบายว่า วรรณกรรมสำหรับเด็ก หมายถึง บทอ่านหรือสื่อที่สร้างขึ้นโดยมีเป้าหมายสำหรับกลุ่มผู้อ่านที่เป็นเด็กโดยมีความแตกต่างจากผู้ใหญ่อย่างชัดเจน ด้วยวัตถุประสงค์ในการแต่ง

โดยวรรณกรรมสำหรับเด็กจะมีจำนวนตัวละครน้อย ประโยคสั้น และความซับซ้อนทางโครงเรื่องน้อยกว่า วรรณกรรมสำหรับผู้ใหญ่รวมถึงมีเนื้อหา และแก่นเรื่องที่แตกต่างกัน

เนตรชนก รักกาญจน์ (2558) กล่าวว่า วรรณกรรมสำหรับเด็ก หมายถึง หนังสือหรือสื่อที่สร้างขึ้นสำหรับเด็ก ที่มีเนื้อหาตรงกับความสนใจของเด็กแต่ละวัย มีจำนวนตัวละครน้อย ประโยคสั้น โครงเรื่องไม่ซับซ้อน มีขนาดตัวหนังสือ และรูปเล่มเหมาะสม และมุ่งให้เด็กได้รับความสนุกสนานหรือความรู้ เสริมสร้างทักษะ โดยใช้ภาษาง่าย สื่อความหมายชัดเจน

ความสำคัญของนิทานและวรรณกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย

ดวงเดือน แฉ่งสว่าง (2542) กล่าวถึงนิทานและวรรณกรรมมีความสำคัญดังนี้

1. ให้ความรู้และความบันเทิง นับเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ทำให้ความรู้และความบันเทิงแก่คนทุกเพศ ทุกวัยมาตั้งแต่สมัยโบราณ สำหรับสมัยปัจจุบัน ยังมีการนำมาเป็นกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้แก่เด็กในระดับปฐมวัย ครูคนใดเล่านิทานและวรรณกรรมแก่เด็ก ๆ จะรักและเชื่อฟัง ซึ่งครูจะใช้นิทานเป็นสื่อแล้วสอดแทรกความรู้ต่าง ๆ รวมทั้งคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปในเนื้อหาของนิทาน โดยเฉพาะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวเอกของเรื่องจะทำให้เด็ก ๆ จดจำได้ดี

2. ให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ทำก่อให้เกิดประกายแห่งความคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้ขณะฟังครูเล่านิทานนั้นความรู้สึกแปลกใหม่ ความตื่นเต้น ระทึกใจ ประหลาดใจ ความฉงนสนเท่ห์ ชื่นชม ฯลฯ ทำให้เด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากสัมผัส อยากทดลองลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

3. ช่วยเปลี่ยนบรรยากาศการเรียน โดยช่วยเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนที่น่าเบื่อในบางขณะ เมื่อครูเห็นว่าการสอนมีความเคร่งเครียด ซ้ำซาก ครูก็เปลี่ยนบรรยากาศมาเล่านิทานสั้น ๆ คั่นเวลาเพื่อจะทำให้เด็กกระตือรือร้นในเรียนอีกครั้งหนึ่งก็ได้ ทำให้เด็กได้ผ่อนคลายอารมณ์ ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและเพิ่มพูนความรู้จากการฟัง

4. เป็นเครื่องมือในการกล่อมเกลาคิดใจและสร้างแรงจูงใจ นอกจากการให้ความรู้ ความบันเทิง ความคิดสร้างสรรค์ แล้วความสนใจแก่เด็กแล้ว นิทานและวรรณกรรมยังเป็นกิจกรรมสำคัญในการฝึกสร้างมโนภาพหรือภาพในใจและจินตนาการ ซึ่งเป็นวิธีที่สำคัญอย่างยิ่งในการช่วยยกระดับกล่อมเกลาคิดใจของเด็กให้สามารถรับรู้ความงดงามในรูปแบบของนามธรรมต่าง ๆ ได้ดี การโน้มน้าวความคิดและจิตใจของเด็กเข้าสู่คุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรมอันดี ตลอดจนคุณสมบัติที่พึงประสงค์ กระทำโดยการเล่านิทานจะได้ผลดีกว่าการบรรยายหรือการอธิบายโดยตรง

5. ช่วยกระตุ้นความคิดของเด็ก โดยเป็นเครื่องมือหรือกิจกรรมที่จะช่วยกระตุ้น ความคิดของเด็ก ๆ โดยธรรมชาติแล้ว เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่ยังเล็งเห็นไปที่จะเรียนรู้เรื่องราวในรูปแบบของนามธรรม หรือการพูดอธิบายที่แน่นไปด้วยเนื้อหาสาระที่เคร่งเครียด จริงจังและไม่มีชีวิตชีวา การผูกเรื่องขึ้นเป็นนิทานจะทำให้เด็กสามารถเข้าถึงข้อคิด คติเตือนใจ ข้อเท็จจริง รวมทั้งได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน

6. จุดประกายความคิดและสร้างประสบการณ์ทางภาษา ในการเล่านิทานและวรรณกรรมให้เด็กฟัง ถ้าครูทำได้อย่างสม่ำเสมอ นอกจากจะจุดประกายความคิดเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ให้เด็ก ๆ แล้ว ครูยังสามารถใช้กิจกรรมมาสอดแทรกขณะเล่านิทาน เช่นชวนเด็ก ๆ สนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในนิทาน เกี่ยวกับ

ธรรมชาติและตัวละครที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมให้มีการตอบโต้กันระหว่างครูกับเด็ก ให้ได้ฝึกประสบการณ์ทางภาษาอย่างสนุกสนาน

7. สร้างเสริมคุณธรรมและช่วยแก้ไขพฤติกรรม ครูสามารถใช้นิทานและวรรณกรรมในการเสริมสร้างคุณธรรมและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กได้เป็นอย่างดี โดยการนำพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง อาจจะเป็นเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับตัวเด็กเอง ซึ่งครูได้จากการสังเกตเด็กเมื่ออยู่ในโรงเรียนและทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น รับประทานอาหารที่ไม่มีประโยชน์ รังแกเพื่อน การไม่ชอบกินผัก พุดจาหยาบคาย ทิ้งขยะไม่เป็นที่ เล่นของเล่นแล้วไม่เก็บเข้าที่ ฯลฯ นำมาผูกขึ้นเป็นนิทานและวรรณกรรมโดยไม่ต้องพูดชื่อว่าเป็นพฤติกรรมของเด็กคนใดมาเล่าให้ฟังในชั้นเรียน

8. ช่วยให้เกิดมีสมาธิ จิตใจสงบและหลับง่าย สามารถช่วยให้การนอนหลับของเด็ก เป็นการพักผ่อนที่สมบูรณ์ช่วงเวลาก่อนนอนหลับ ถือเป็นช่วงสำคัญช่วงหนึ่งในชีวิตประจำวันของเด็กปฐมวัย เด็ก ๆ จะอยู่ในภาวะจิตใจที่สงบยินดียินดีรับฟังทุกเรื่องราว ถ้าพ่อแม่ใช้โอกาสสร้างความสัมพันธ์ภาพที่อบอุ่นให้เกิดขึ้นด้วยการเล่านิทานก่อนนอนให้เด็กฟัง มีเนื้อเรื่องที่สดชื่น สงบ สอดแทรกคติสอนใจที่ดีงามเป็นประจำทุกวัน เด็กก็จะนอนหลับไปพร้อมกับความรู้สึกผ่อนคลาย

9. นิทานและวรรณกรรมช่วยให้ผู้ใหญ่เข้าใจความต้องการของเด็กและช่วยลดความก้าวร้าว นิทานและวรรณกรรมมีส่วนช่วยให้สุขภาพจิตใจของเด็กปฐมวัยดีขึ้น การมีปฏิสัมพันธ์กันในครอบครัว พ่อ แม่ ลูก จากการฟังนิทานไปพร้อม ๆ กันจะทำให้เด็กรับรู้ได้ถึงความรัก ความอบอุ่น ความใกล้ชิด เด็กรู้สึกได้ว่าเขามีพ่อแม่เป็นเพื่อน เด็กก็จะมีความสุขในการฟังนิทาน ระหว่างเล่านิทาน ก็เกิดการซักถาม โต้ตอบร่วมกัน จะทำให้ผู้ใหญ่เข้าใจในความต้องการของเด็ก ๆ และสามารถตอบสนองความต้องการดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม

10. นิทานและวรรณกรรมช่วยขยายประสบการณ์ นิทานและวรรณกรรมช่วยขยายประสบการณ์ของเด็กให้มีโอกาสเรียนรู้อย่างหลากหลายมากยิ่งขึ้น ถ้าครู หรือพ่อแม่ พยายามสอดแทรกความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบด้าน เช่น ภาษา สังคมศึกษาคณิตศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ฯลฯ มาเพิ่มเติมในนิทานและวรรณกรรมที่นำมาเล่าให้เด็กฟัง

11. นิทานและวรรณกรรมช่วยปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ธรรมชาติ เป็นหนทางที่จะนำไปสู่การปลูกฝังเรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติให้แก่เด็ก ๆ ได้เป็นอย่างดี นอกจากจะผูกเรื่องเชิงอนุรักษ์โดยตรงแล้ว การที่ครูกำหนดตัวละครให้เป็นสัตว์ก๊อนหิน ต้นไม้ หอยดน้ำ เมฆฝน ลมธาร ฯลฯ จะช่วยสร้างสรรค์ความเมตตา กรุณา ความเอื้ออาทรและผูกพันกับธรรมชาติให้เกิดขึ้นภายในจิตใจของเด็ก เด็ก ๆ จะมองธรรมชาติรอบตัวอย่างเป็นมิตรและด้วยความรู้สึกที่ธรรมชาติเหล่านั้นเป็นหนึ่งเดียวกับตัวเด็กเอง

12. นิทานและวรรณกรรมช่วยให้เด็กหายป่วยเร็วขึ้น นิทานและวรรณกรรมเป็นเครื่องประเทืองใจสำหรับเด็กป่วย การที่เด็กป่วยต้องนอนอยู่บนเตียงนาน ๆ จะทำให้สภาพจิตใจเศร้าหมอง เนื่องจากไม่ได้เคลื่อนไหวร่างกายตามภาวะธรรมชาตินิทานจะทำให้จิตใจของเด็กสดชื่น ถึงแม้จะเคลื่อนไหวร่างกายไม่ได้ แต่การได้รับฟังนิทานทำให้เด็กสามารถเคลื่อนไหวความคิดและสร้างจินตนาการสู่โลกกว้างได้ ความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายและจิตใจจึงเป็นสิ่งที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ทั้งในทางการแพทย์และด้านจิตวิทยา เมื่อจิตใจสดชื่น เบิกบานย่อมส่งผลต่อร่างกายให้มีสุขภาพที่ดีไปด้วย

คุณค่าของนิทานและวรรณกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย

นิทานช่วยพัฒนาการขั้นพื้นฐานของเด็ก นิทานช่วยกระตุ้นประสาทสัมผัสต่าง ๆ เช่น หู ตา รวมทั้งสมองนิทานช่วยสร้างสมาธิ ความจำดีและปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน ถือเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างเพลิดเพลิน การเล่านิทานจะช่วยให้เด็กเกิดทักษะการฟัง การพูด กล้าแสดงออก ปลูกฝังความประพฤติและค่านิยมในสังคม และเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนช่วยปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็ก ในขณะที่การอ่านนิทานให้ลูกฟังหากให้ลูกนั่งตัก ลูกจะได้รับความอบอุ่นจากสัมผัส และสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างพ่อแม่ลูก (พลอยสีเทา เล่านิทาน, 2560)

ในด้านการเสริมสร้างพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อสนองความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติต่อความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก และเตรียมความพร้อมในการอ่านของเด็กลักษณะเด่นของเด็กปฐมวัยหรือวัยก่อนเข้าเรียน เด็กในวัยนี้จึงมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ค่อนข้างสูง ซึ่งพัฒนาการของเด็กปฐมวัยโดยทั่วไปแบ่งเป็น 4 ด้าน (ภัทรขวัญ ลาสงยาง, 2561) ดังนี้

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย เด็กในวัยนี้มีพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อและประสาทสัมผัสดีขึ้น หนังสือที่ควรนำมาใช้ประกอบกิจกรรมการเล่นเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทางร่างกายของเด็กปฐมวัย ได้แก่ กลอนกล่อมเด็ก บทเด็กเล่น เช่น รี้ข้าวสาร มอญซ่อนผ้า โพงพาง ฯลฯ นำมาใช้ร้องประกอบการเล่นของเด็ก ๆ

2. พัฒนาการทางด้านอารมณ์ จิตใจ เด็กปฐมวัยมักเป็นเด็กเจ้าอารมณ์ มีทั้งอารมณ์โกรธ อิจฉา กลัว อยากรู้อยากเห็น สนุกสนานร่าเริงแจ่มใส เป็นต้น ซึ่งแต่ละคนจะมีความแตกต่างที่หลากหลายต่างกันไป หนังสือที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาความเป็นคนเจ้าอารมณ์ของเด็ก จะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านอารมณ์ดีขึ้น การเล่านิทานและวรรณกรรมของครู หรืออ่านจากหนังสือภาพ อารมณ์ของเด็กจะแจ่มใสเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน อันเป็นผลทำให้เด็กเกิดความรักหนังสือ

3. พัฒนาการทางด้านสติปัญญา สิ่งที่มีอิทธิพลที่สุดต่อความเจริญงอกงามทางสติปัญญาของเด็กปฐมวัย คือ พัฒนาการทางภาษา สืบเนื่องจากการพูดและการฟังของเด็ก การส่งเสริมพัฒนาการด้านนี้อาจทำได้โดย เล่านิทานให้เด็กฟังและการใช้จินตนาการ และควรเปิดโอกาสให้เด็กได้พูดคุยกับผู้เล่า หรือให้เด็กเล่าเรื่องที่ได้จากการฟัง สื่อสารโต้ตอบระหว่างกัน จะช่วยให้เด็กได้มีพัฒนาการทางภาษาและการพูดมากยิ่งขึ้น

4. พัฒนาการทางด้านสังคม เด็กปฐมวัยที่เข้าเรียนในระดับอนุบาลจะมีสังคมที่กว้างขึ้น นอกเหนือจากอยู่ที่บ้าน เริ่มมีการคบเพื่อนและเล่นกับเพื่อน หนังสือที่เกี่ยวกับสภาพสังคม โรงเรียน ครู และเพื่อน รวมทั้งหนังสือที่จะทำให้ประสบการณ์เกี่ยวกับการให้ การรับ การรอคอย การมีน้ำใจ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การมีวินัยและกฎเกณฑ์ข้อบังคับอย่างง่าย ๆ ในสังคม จะนำเด็กไปสู่การรู้จักความรับผิดชอบ การรู้จักหน้าที่ของตนเอง และเป็นเด็กดีมีวินัย เป็นที่ยอมรับของสังคม

การเลือกและการเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

ศุภดา พิงห์ริญ (2560) อธิบายการเลือกนิทานที่จะนำมาเล่าให้เด็กในชั้นเรียนจากหัวข้อที่เรียนเป็นหลัก เช่น เด็กเรียนเรื่องบ้าน ครูก็จะหานิทานที่เกี่ยวข้องกับบ้านมาเล่าเพิ่มเติมให้เด็กฟัง โดยหนังสือที่ใช้สอน

เด็กก็จะมีทั้งหนังสือภาษาไทย หนังสือภาษาอังกฤษ และหนังสือภาษาไทยปนกับภาษาอังกฤษ หากเป็นนิทานภาษาอังกฤษต้องเลือกที่มีเนื้อเรื่องสั้น ไม่ซับซ้อนมากเกินไป ในระหว่างการเล่านิทาน 2 ภาษา ครูหรือผู้ปกครองอาจใช้ตุ๊กตาหุ่นมือประกอบการเล่านิทานเพื่อช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของเด็กให้ดีขึ้น และที่สำคัญผู้เล่าควรใช้น้ำเสียงที่น่าสนใจ เพื่อให้เด็กรู้สึกสนใจและตั้งใจฟังเรื่องราวในนิทาน นอกจากนี้ควรต่อยอดการเรียนรู้หลังจากที่เล่านิทานให้เด็กฟังโดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับเรื่องราวในนิทาน เพื่อให้เด็กมีทักษะด้านอื่น ๆ เพิ่มเติมขึ้น

หลักการเลือกนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย มีดังนี้

เด็กช่วงแรกเกิด - 1 ขวบ เป็นช่วงที่กำลังเข้าสู่พัฒนาการด้านการมองเห็น เด็กเล็ก ๆ จะชอบมองอะไรใกล้ ๆ แล้วใช้มือสัมผัสเด็กจะเริ่มจดจำเสียงของแม่ นิทานที่คุณพ่อคุณแม่เตรียมให้ควรเป็นหนังสือนิทานที่ไม่ต้องมีคำบรรยายมาก เป็นพวกหนังสือภาพขอให้มีรูปภาพที่มีขนาดใหญ่หน่อย มีสีสันสดใส วัสดุที่ใช้ควรเป็นผ้าหรือเป็นพลาสติก เป็นหนังสือลอยน้ำให้เด็กได้ดู จับ ขยำ ดึง กัดได้โดยไม่เป็นอันตรายอาจเป็นแบบมีเสียงกร๊อบแกร็บ เพื่อเรียกความสนใจของเด็ก การอ่านนิทานให้ลูกฟังช่วงนี้อาจเป็นการทำแบบง่าย ๆ โดยให้เด็กได้เปิดดูเองในขณะอาบน้ำหรือจับให้เด็กนั่งบนตักแล้วเปิดให้เด็กดูรูป อ่านให้เด็กฟังซ้ำ ๆ โดยไม่ต้องกังวลว่าเด็กจะไม่เข้าใจเด็กจะค่อย ๆ เรียนรู้และซึมซับทักษะการฟังโทนเสียง เด็กจะพยายามใช้สายตาโฟกัสสิ่งที่เห็น แม้จะยังไม่เข้าใจทั้งหมดแต่ก็จะพยายามแยกแยะ การอ่านนิทานให้เด็กในวัยนี้ ควรใช้เวลาที่ 5 นาทีก่อน

เด็กช่วง 1- 2 ขวบ เด็กช่วงนี้เริ่มมีพัฒนาการทางกายภาพอย่างรวดเร็ว นั่ง คลาน ยืน เดิน รวมถึงประสาททางตา หู ปาก เด็กวัยนี้จะเริ่มคลั่งไคล้ นิทาน และเรื่องที่คุณพ่อคุณแม่เล่าให้ฟัง เริ่มเรียนรู้การอ่าน การฟัง คุณพ่อคุณแม่สามารถหาหนังสือนิทานเสริมสร้างพัฒนาการในทุกด้าน เด็กมักจะสนใจในสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวควรหานิทานเกี่ยวกับ ครอบครัว พ่อแม่ ลูก หรือการทำกิจวัตรประจำวัน เช่น กินข้าว อาบน้ำสระผม แปรงฟัน นิทานสามารถช่วยให้ เด็กทำกิจกรรมได้อย่างไม่น่าเบื่อด้วย เด็กจะชอบดูสมุดภาพควหาภาพสัตว์ สิ่งของ ที่มีความหลากหลายเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้หรือหากจะเสริมภาษาอังกฤษให้ลูก ก็สามารถหาหนังสือภาษาอังกฤษแบบง่าย ๆ เปิดอ่านให้ฟังบ่อย ๆ นิทานสำหรับเด็กวัยนี้ควรเป็นหนังสือที่เน้นสีสันสดใส มีเนื้อเรื่องง่าย ๆ ควรเป็นเนื้อเรื่องสั้น ๆ ใช้คำพูดน้อย อ่านง่าย อาจเป็นกลอนหรือมีทำนองที่คล้องจอง เพื่อให้เด็กจดจำง่าย อ่านซ้ำ ๆ เพื่อให้เด็กสนุกในการจดจำด้วย

เด็กช่วง 2-4 ขวบ เป็นช่วงที่เด็กรู้จักเรียนรู้ เข้าใจสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น ช่างจดจำ เลียนแบบแยกความแตกต่างของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้มากขึ้น รู้จักสี ขนาด รูปทรง ตัวอักษร ตัวเลข รู้จักวิเคราะห์ สงสัยตั้งคำถาม สรุปสิ่งที่ได้เห็นได้ยินและจินตนาการเรื่องราวได้เอง คุณพ่อคุณแม่ควรหานิทานที่มีความหลากหลาย เพื่อส่งเสริมพัฒนาการ เด็กทุกด้านไปพร้อม ๆ กัน อย่าเพ่งเน้นให้เด็กเรียนรู้ด้านภาษาหรือเร่งให้เด็กอ่านเขียนมากเกินไปควร ส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรมสิ่งที่ควรและไม่ควรทำควบคู่ไปด้วย เพื่อให้เด็กรับรู้ แยกแยะ และเข้าใจบทบาทของการแสดงออกทางพฤติกรรมของตนเอง

เด็กช่วง 4-6 ขวบ เป็นวัยที่เริ่มแยกแยะสิ่งที่ชอบ และไม่ชอบ คุณพ่อคุณแม่อาจให้ลูกได้เลือกนิทานที่ชอบ ควรเป็นนิทานที่มีทั้งภาพ และเนื้อเรื่องสอดคล้องกัน โดยเนื้อหาอาจจะยาวขึ้นบ้าง เพื่อให้เด็กได้สร้างจินตนาการเข้าไปอยู่ในเรื่องราว บางครั้งเด็กอาจต้องการอ่านนิทานเรื่องเดียวซ้ำไปซ้ำมาโดยไม่รู้สึเบื่อคุณ

พ่อคุณแม่ควรมีความอดทนอ่านให้ลูกฟัง เด็กจะจดจำ และใช้จินตนาการเต็มที่กับนิทานเรื่องนั้น ๆ ถือเป็นช่วงที่เด็กมีความสุขที่ได้รับฟังสิ่งที่ชอบ และเข้าไปสู่โลกนิทานของตัวเอง เด็กในวัยนี้จะเริ่มเล่นนิทานที่ตัวเองได้ยินได้ ฟังมาได้ คุณพ่อคุณแม่ควรแนะนำหนังสือที่ส่งเสริมด้านคุณธรรมความอดทน ความพากเพียรพยายามเรื่องของการแพ้ชนะ คุณพ่อคุณแม่ควรมีเวลาอ่านหนังสือให้ลูกฟังอย่างน้อยวันละ 5-10 นาที หรืออย่างน้อยก็เป็นนิทานก่อนนอนที่จำเป็นประจำ

เด็กช่วงวัย 6-10 ปีเป็นเด็กวัยที่มีกิจกรรมของโรงเรียนมากมาย ทั้งการเรียน การบ้าน เด็ก ๆ จะเริ่มรู้สิ่งที่เค้าสนใจจริง ๆ จัง ๆ เด็กจะเริ่มหาหนังสือที่ตัวเองชอบ หนังสือนิทานในช่วงวัยนี้ ควรเป็นนิทานที่ผูกเรื่องซับซ้อนขึ้นอาจมีภาพประกอบด้วย มีสีสันบ้างแต่ควรมีเนื้อเรื่องที่เร้าใจเด็ก จะช่วยให้เด็กใจจดใจจ่ออ่านต่อเนื่องได้อย่างสิ้นไหล คุณพ่อคุณแม่ควรเปิดโอกาสให้เด็กได้เดินเลือกซื้อหนังสือได้เอง โดยคอยสังเกต หรือแนะนำบ้าง เด็กแต่ละคนอาจชอบหนังสือในแนวที่แตกต่างกัน เช่นแนววิทยาศาสตร์ แนวสืบสวน ควรให้เด็กได้อ่านหนังสือที่ตัวเองชอบ วันละอย่างน้อย 10-15 นาที จะช่วยปลูกฝังให้เด็กรักการอ่านได้

การเล่านิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

วิธีการเล่านิทานหรือวรรณกรรมสำหรับเด็ก เมื่อเลือกนิทานหรือเรื่องราวที่เหมาะสมกับวัยของเด็กได้แล้ว (Blink Bloo Kid Books Shop. 2559) วิธีการเล่านิทานหรือเรื่องราวเพื่อให้เด็กเกิดความสนใจ ติดตาม ฟังเนื้อเรื่องจนจบจำเป็นต้องทำให้เหมาะสมกับเรื่องที่จะเล่าด้วย การเล่านิทานที่นิยมมี 2 วิธี ดังนี้

1. การเล่าเรื่องปากเปล่า ไม่มีอุปกรณ์: เป็นการเล่านิทานด้วยการบอกเล่าด้วยน้ำเสียงและลีลาของผู้เล่า ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- การขึ้นต้นเรื่องที่เล่า ควรดึงดูดความสนใจเด็ก โดยค่อยเริ่มเล่าด้วยเสียงชัดเจน ลีลาของการเล่าช้า ๆ และเริ่มเร็วขึ้น จนเป็นการเล่าด้วยจังหวะปกติ

- เสียงที่ใช้ควรดัง และเป็นประโยคสั้น ๆ ได้ใจความ การเล่าดำเนินไปอย่างราบรื่น ไม่ควรเว้นจังหวะการเล่านิทานให้นาน จะทำให้เด็กเบื่อ อีกทั้งไม่ควรมีคำถาม หรือคำพูดอื่น ๆ ที่เป็นการขัดจังหวะ ทำให้เด็กหมดสนุก

- การใช้น้ำเสียง สีหน้า ท่าทาง แสดงให้สอดคล้องกับลักษณะของตัวละคร ไม่ควรพูดน้อย ๆ เรื่อย ๆ เพราะทำให้ขาดความตื่นเต้น

- อุ้มเด็กวางบนตัก โอบกอดเด็กขณะเล่า หรือถ้าเล่าให้เด็กหลายคนฟัง อาจนั่งเก้าอี้ให้ใกล้หรือระยะเหมาะสมกับสายตาเด็ก

- ใช้เวลาในการเล่าไม่ควรเกิน 15 นาที เพราะเด็กมีความสนใจในช่วงเวลาสั้น

- ให้ออกาสเด็กซักถาม แสดงความคิดเห็น

2. การเล่าเรื่องโดยมีอุปกรณ์ช่วย เช่น สิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กเช่น สัตว์ พืช วัสดุเหลือใช้ เช่น กล่องกระดาษ กิ่งไม้ ภาพ เช่นภาพพลิก หรือภาพแผ่นเดียว หุ่นจำลอง ทำเป็นละครหุ่นมือ หน้ากากทำเป็นรูปละคร นิ้วมือประกอบการเล่าเรื่องง่าย ๆ แค่นี้เอง ให้เวลากับลูกน้อยของเราสักนิดวางรากฐานปลูกฝังการอ่านให้เค้าเค้าจะเติบโตขึ้นมาเป็นเด็กที่มีศักยภาพทั้งภายนอกและภายใน

วิธีเพิ่มความสุขให้กับนิทานและวรรณกรรม

การเล่านิทานและวรรณกรรม สิ่งสำคัญที่ทำให้เด็กที่ฟังดูสนุก และทำให้เด็ก ๆ ชอบก็มีอยู่มากมายหลายวิธี (สุธากร วสุโกศล, รวี ศิริปริชยากร, สุภารัตน์ พงษ์พันธ์ และธนพรรณ เพชรเศษ (2563) เช่น

1. เล่าอย่างมีลีลา คือการใช้น้ำเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ ที่ฟังแล้วให้เด็ก ๆ ได้มีอารมณ์เข้าร่วมกับตัวละครนั้น ๆ ทำให้นิทานดูมีชีวิตชีวามากขึ้น
2. ให้ลูกคุ้นเคยกับหนังสือ ให้ลูกได้หยิบจับตั้งแต่เด็ก ๆ ยังเป็นทารก ให้เขารู้สึกดีกับการอ่านหนังสือแต่ยังไม่ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของตัวหนังสือด้วย
3. ให้ลูกเลือกหนังสือที่ชอบ ให้เด็ก ๆ ได้เลือกหนังสือเอง เป็นเรื่องสั้น ๆ มีสีสันสดใส มีรูปน่ารัก ๆ พร้อมกับประโยคง่าย ๆ
4. สร้างบรรยากาศ คงต้องเป็นสถานที่สบายๆ ไม่วุ่นวายเกินไป เพื่อให้เด็ก ๆ ได้มีจินตนาการตามเนื้อเรื่อง หรืออาจจัดสถานที่ให้ดูเหมือนว่าอยู่กับนิทานไปด้วยก็ได้
5. ใกล้ชิดกับลูก การอ่านนิทานคุณพ่อคุณแม่สามารถโอบกอดลูกไปด้วยพร้อมกับการเปิดหนังสือให้ลูกดูไปด้วย เด็ก ๆ จะได้มองตามนิ้วที่เราชี้ ทำให้เด็ก ๆ ได้มีปฏิสัมพันธ์กับหนังสือเป็นอย่างดีอีกด้วย
6. มีอุปกรณ์ประกอบ เพื่อให้การเล่นสนุกยิ่งขึ้นอาจจะมีอุปกรณ์ตัวช่วย เช่น หุ่นมีรูปร่างสัตว์ต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนิทานที่คุณแม่เล่าให้เด็ก ๆ ฟัง จะทำให้นิทานดูสนุกยิ่งขึ้น

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน เป็นอีกวิธีการหนึ่งในการเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตสำหรับเด็กได้ เนื่องจากวรรณกรรมทำให้เด็กได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับสถานที่และผู้คน ซึ่งเด็กอาจไม่มีโอกาสได้รับจากประสบการณ์ตรง ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการเลือกกิจกรรมมาใช้เสริมสร้างทักษะด้านต่าง ๆ ของเด็กปฐมวัย โดยจัดกิจกรรมให้เด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุขเหมาะสมตามวัย วรรณกรรมทำให้เด็กได้รับความรู้ ความคิดรวบยอด และแนวความคิดต่าง ๆ จากแง่มุมมองใหม่ ประสบการณ์จากวรรณกรรมช่วยให้เด็กได้ขยายพรมแดนของความรู้และพลังของจินตนาการออกไป วรรณกรรมที่ดีช่วยให้เด็กได้เข้าใจตัวเอง (บังอร ศรีกาล, 2553)

การนำเสนอสิ่งใหม่ ๆ จะช่วยดึงดูดให้มีผู้สนใจอ่านนิทานมากยิ่งขึ้น เช่น ผลิตนิทานเป็นหนังสือสามมิติ มีการผสมผสานวัสดุธรรมชาติหรือของจริงที่สอดคล้องกับเนื้อหาในเล่ม มีการเพิ่มหรือแนะนำกิจกรรมให้ทำท้ายเล่ม มีที่กดปุ่มเพื่อให้เกิดเสียงพูดบรรยายหรือเสียงดนตรีประกอบเนื้อเรื่อง หรือใช้คำบรรยายเป็นภาษาสองภาษาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษในการบรรยายภาพและนำเสนอเรื่องราว ที่เกิดจากแรงบันดาลใจจากการที่รู้จักสังเกตธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้มีแนวทางในการเขียนเรื่องและฉาก เช่น การสังเกตพฤติกรรมของสัตว์เลี้ยง การเติบโตของต้นไม้ใบหญ้า สายลม การเดินทางของดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว รุ่งกีนน้ำ ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยส่งเสริมจินตนาการได้ดี เป็นต้น

แนวคิดและหลักการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้นิทานและวรรณกรรมเป็นฐานสำหรับเด็กปฐมวัย สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความตระหนักในความหมายของนิทานและวรรณกรรม ได้แก่ ตัวหนังสือ ผู้เขียน ผู้วาด ภาพประกอบ ตัวละคร แก่นเรื่อง เป็นต้น กิจกรรมที่นำมาใช้ในการจัดประสบการณ์ทางภาษาคือการตอบสนองต่อวรรณกรรม หลังจากอ่านวรรณกรรมแล้ว เช่น การถ่ายทอดออกมาในรูปของศิลปะ หัตถกรรม หรือการละคร

2. เพื่อพัฒนาความตระหนักในภาษาของวรรณกรรม กิจกรรมที่ใช้คือการให้เด็กได้สัมผัสรูปแบบของภาษาที่ผู้เขียนแต่งขึ้น เรื่องของตัวละคร แก่นเรื่อง โครงเรื่อง โดยศึกษาว่าเกิดขึ้นอย่างไรและมีสิ่งใดเกี่ยวข้องบ้าง ซึ่งในการจัดประสบการณ์ทางภาษาไม่ได้มุ่งให้เด็กสามารถวิเคราะห์ภาษาแต่มุ่งให้เด็กได้อ่านและพูดคุยเกี่ยวกับวรรณกรรมเท่านั้น

3. เพื่อพัฒนากลวิธีในการอ่าน การอ่านเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในจิตใจเป็นกระบวนการคิดผ่านภาษาเขียน ด้วยเหตุที่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในสมองของเด็ก เป็นสิ่งที่มองไม่เห็นจึงค่อนข้างเป็นปัญหาสำหรับครูซึ่งต้องฝึกกระบวนการอ่านและวัดพัฒนาการด้านการอ่านของเด็ก ดังนั้นจึงต้องหาวิธีที่สามารถมองเห็นหรือวัดได้ ได้แก่ สิ่งที่เด็กแสดงออกสะท้อนถึงสิ่งที่ได้อ่านไปแล้วทั้งในรูปของการพูดหรือการเขียน

4. เพื่อพัฒนาค่านิยมและส่งเสริมให้เด็กได้มีประสบการณ์ในชีวิตที่หลากหลายวรรณกรรมคือประสบการณ์ของมนุษย์ ผู้แต่งใส่ค่านิยมลงในงานเขียนของตนเด็กได้มีโอกาสสัมผัสกับตัวละครและเหตุการณ์ที่อาจไม่สามารถพบได้ในชีวิตจริง วรรณกรรมจะเป็นตัวจุดประกายให้เด็กได้พูดและอภิปรายร่วมกัน

การจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานและวรรณกรรมเป็นฐาน สามารถดำเนินการ (นฤมล เนียมหอม, ม.ป.ป) ดังนี้

1. อ่านวรรณกรรมให้เด็กฟัง โดยแนะนำชื่อเรื่อง แนะนำชื่อผู้แต่ง และผู้วาดภาพ แล้วจึงอ่านให้เด็กฟัง โดยใช้น้ำเสียง และท่วงทำนองที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง เพื่อให้เด็กได้รับอารมณ์ของเรื่องและสนทนากับเด็กเพื่อเชื่อมโยงเรื่องราวกับชีวิตประจำวันของเด็ก

2. กระตุ้นให้เด็กสนทนาเกี่ยวกับตัวละคร วัตถุสิ่งของ ฉาก หรือสถานการณ์ที่สัมพันธ์กับวรรณกรรม โดยใช้คำถามหลาย ๆ ระดับ ทั้งความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การประเมินค่า และการสร้างสรรค์ การถามคำถามจะกระตุ้นให้เด็กคิดถึงเรื่องราวที่ได้รับฟังมา ได้ไตร่ตรองและทบทวนเกี่ยวกับนิทาน รวมทั้งได้สำรวจความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับนิทานด้วย สิ่งเหล่านี้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญสำหรับเด็กในการคิด หรือทำกิจกรรมในช่วงต่อไป

3. วางแผนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านการลงมือกระทำร่วมกับเด็ก และผู้ปกครอง โดยถามความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้จากเด็กและผู้ปกครอง เพื่อออกแบบกิจกรรมที่สัมพันธ์กับวรรณกรรมและสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา กิจกรรมที่จัดควรมีความหลากหลาย ทำท่ายเหมาะสมกับวัย ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้านของเด็ก ตัวอย่างกิจกรรมที่จัดประกอบด้วย การวิเคราะห์ตัวละคร การวิเคราะห์สถานการณ์จากเรื่องการจัดทำวัตถุสิ่งของ อุปกรณ์ประกอบฉากหรือเครื่องแต่งกายที่สัมพันธ์กับเรื่องการเล่นละครสร้างสรรค์ การจัดโต๊ะนิทาน การทำหนังสือนิทาน การทำศิลปะแบบร่วมมือ การประดิษฐ์และการสร้าง การเคลื่อนไหวและจังหวะ เพลง คำคล้องจอง การประกอบอาหาร การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ เกมการศึกษา ฯลฯ ทั้งนี้ สิ่งที่ไม่ควรละเลยคือการจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้สัมพันธ์กับเรื่องโดยให้เด็กมีส่วนร่วม

4. จัดนิทรรศการแสดงสิ่งที่เด็ก ๆ เรียนรู้ โดยทบทวนกิจกรรมที่จัดแล้วร่วมกับเด็ก ให้เด็กช่วยกันคัดเลือกสิ่งที่ต้องการนำเสนอให้ผู้อื่นรับรู้เกี่ยวกับวิธีการที่เด็กเรียนรู้ และสิ่งที่เด็กเรียนรู้ และร่วมกันจัดนิทรรศการ การจัดนิทรรศการจะช่วยให้เด็กได้จัดระบบความคิด เพื่อหาทางนำเสนอสิ่งที่ตนได้

สรุป

นิทานและวรรณกรรมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย ซึ่งนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว นิทานและวรรณกรรมยังมีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กสนองความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติและสนองความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก นอกจากนี้ยังมีส่วนสำคัญในการเตรียมความพร้อมในด้านการอ่านและปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้แก่เด็กปฐมวัยอีกด้วย การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทานและวรรณกรรมเป็นฐานสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การทำงานหรือเล่นเป็นกลุ่ม การเล่นเกม การแสดงละครต่าง ๆ ซึ่งนอกจากจะช่วยให้เด็กเกิดจินตนาการ ความสนุกสนานและเพิ่มพูนคำศัพท์แล้ว ยังช่วยให้เด็กมีความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษา รักการอ่าน ส่งเสริมพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน เกิดความเข้าใจในเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนการอยู่ร่วมกันในสังคม นิทานและวรรณกรรมสำหรับเด็กจึงมีคุณค่าต่อการพัฒนาการของเด็กปฐมวัยเป็นอันมาก โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็ก

ข้อเสนอแนะ

ผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการหลักสูตรระดับปฐมวัย ควรพัฒนาเทคนิคการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนของตนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการสอนภาษาอังกฤษผ่านเทคนิคการใช้นิทานและวรรณกรรมสำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนแนวทางเลือก ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
2. ควรศึกษาการสอนภาษาอังกฤษผ่านเทคนิคการใช้นิทานและวรรณกรรมสำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนเอกชน ด้วยเทคนิคอื่น ๆ เช่น ด้านการใช้วัสดุมีเดียมาช่วย ด้านการใช้เด็กแสดงละครแทนการเล่า

เอกสารอ้างอิง

- เกียรติพงษ์ อุดมธนะธีระ. (2561). กระบวนการติดต่อสื่อสาร (Communication Process). ค้นเมื่อ 10 กันยายน 2564, จาก <https://iok2u.com/article/business-administrator/communication-process#:~:text=กระบวนการติดต่อสื่อสาร>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- กอบวิทย์ พิริยะวัฒน์. (2563). เอกสารประกอบการบรรยายหัวข้อ การจัดทำวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice). ค้นเมื่อ 10 กันยายน 2564, จาก <https://www.sw2.ac.th/images/user/sunpaboon/62/vck4/bestprac.pdf>
- จันทร์ภา ภูเงิน. (2549). การศึกษาวรรณกรรมสำหรับเด็กของ ปรีดา ปัญญาจันทร์ (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน แฉ่งสว่าง. (2542). นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย. สงขลา: สถาบันราชภัฏสงขลา.
- ธิดา พัทธสสินสุข. (2562). วิกฤตปฐมวัยกระทบอนาคตชาติ. วารสารการจัดการทางการศึกษาปฐมวัย, 1(1), 77-89.
- เนตรชนก รักกาญจน์. (2558). การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างทักษะทางสังคมของเด็กปฐมวัย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นฤมล เนียมหอม. (ม.ป.ป). การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานเรื่องปลาสาคร. ค้นเมื่อ 8 มีนาคม 2565, จาก http://www.nareumon.com/index.php?option=com_content&task=view&id=%2020&Itemid=51
- บงอร ศรีกาล. (2553). ผลการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปรีดา ปัญญาจันทร์. (2553). เล่าเรื่อง ตื่น เล่นละคร. กรุงเทพฯ: สาราเด็ก.
- พลอยสีเทา เล่านิทาน. (2560). คุณค่าของนิทาน. ค้นเมื่อ 3 สิงหาคม 2565, จาก <https://obmko.com/fable-148.html>
- ภัทรขวัญ ลาสงยาง. (2561). คิด เขียน สร้าง นิทานและหนังสือสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2554). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: เอพิกราฟฟิคส์ดีไซน์.
- วินทร์ เลียววาริณ. (2560). ความหมายวรรณกรรม. ค้นเมื่อ 3 สิงหาคม 2565, จาก <https://www.facebook.com/winyovarin/posts/>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ศุภดา พิงห์ริญ. (2560). ครูอ้อมกับเทคนิคการสอนเด็กด้วยนิทาน 2 ภาษา. ค้นเมื่อ 8 มีนาคม 2565, จาก <http://edtechbooks.igetweb.com/articles/42228605/ครูอ้อมกับเทคนิคการสอนเด็กด้วยนิทาน-2-ภาษา.html>
- สุกัญญา อินทร์นุรักษ์. (2553). ผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการเคลื่อนไหวที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย สถานเลี้ยงเด็กมาดไฮมเคย์แคร์เนอสเซอรี่ (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- สุธากร วสุโกคิน, รวี ศิริปรีชยากร สุดารัตน์, พงษ์พันธ์ และธนพรรณ เพชรเศษ. (2563). *เอกสารประกอบการเรียน 1072318: นิทานและวรรณกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- อรปวีณ์ กุลพรเพ็ญ และนฤมล สุนทรทิพย์. (2561). *ความสำคัญของภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมสำหรับชาวไทยเพื่อเตรียมพร้อมสู่การเป็นลูกเรือในสายการบินต่างชาติ*. ในการประชุมวิชาการด้านการบินระดับชาติครั้งที่ 1 (น. 46). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- Blink Bloo Kid Books shop. (2559). *หลักการเลือกนิทานที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย*. ค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2565, จาก <https://www.facebook.com/blinkblookidbooks/posts/965205356927803/>
- Hillman, J. (1995). *Discovering Children's Literature*. New Jersey: Prentice